

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Edicti pronuntiationis accessus ad Monast. Monialium. Form. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

quit provocatus Sac. Congregat. Immunit. in Algar. 24. Martii 1637. lib. 3. fol. 37. Item gaudet ille, qui non occidit, nec mutilat membrum in Ecclesia sed infert vulnera, seu sfrisia Sac. Congreg. Episcop. in Januen. 16. Novembr. 1618. & Sac. Congreg. Immunit. in Cæsaten. 6. Maii 1653. libr. quinto Decret. Paul. folio 13. Conciol. resolut. criminal. verb. immunitas resol. 3. num. 13. ubi dat concordantes. Membrum autem dicitur quis mutilare, si abscindatur pes, oculus, manus, nasus, lingua, digitus autem, dens, barba, cartilago auriarum, non dicuntur membra, sed ad iutoria membrorum, Conciol. ibid. num. 14.

3. Verum etsi hæc, & similia delicta non excepta, confugam immunitate non privent: nihilominus, quia regulariter sine scandalo evenire, & non nisi à solitis delinquere, patrari, illum gravant, ut mereatur juxta supra deducta, & formam traditam, ab Ecclesiis, & locis immunitibus legitima auctoritate depelli, pro ut sunt etiam fraudolenti Debitores, Guazzin. ad defens. animar. lib. 2. defens. 7. addit. ult. num. 8. semper tamen adhibita cautela, ut neque indirectè incidat in manus Curiaæ Sæcularis.

4. Cætera ad immunitatem pertinentia vide in tom. 1. tit. 6. annot. ad formul. 8. & in Appendic. annot. ad Bullam Greg. XIV. pag. 286. & in annot. ad lit. Congr. Immunit. pag. 331. & iis, quæ de Ecclesia pollutione dixi in annot. ad form. 10. num. 27. tit. 6. adde sequentia.

5. Non polluit Ecclesiam effusio sanguinis facta ad propriam defensionem. Secundo facta casualiter, aut ab infante, vel infano. Tertio si vulnus fuit factum extra Ecclesiam, & percussus ingrediatur intus, & ibi effundatur sanguis, aut moriatur: secus si unius inferatur intus, & percussus sit egressus extra, & ibi sanguis effusus, vel ductus ad Domum post paucas horas moriatur, nam tali casu injuria fit Ecclesia, quia data fuit in ea causa physica effusionis. Quarto si secetur vena violenter, dummodo non sequatur mors: quia vena naturaliter est copiosi sanguinis emissiva. Quinto, si quis fortè cum aliquo contendens pugno eum percutiat in

naribus, & fluere sanguis in magna quantitate. Sexto ex vulnere, & effusione sanguinis hominis mortui, puta cum quis vulneravit Cadaver inimici. Polluit è contra recisio digiti, ratione notabilis effusionis. Secundo, occisio fidelis facta in Ecclesia ab Hæretico ob fidem. Tertio, occisio unius ex errore facta pro alio in Ecclesia. Quarto, verberatio alicujus facta in Ecclesia si sequatur intrà breve tempus mors, licet non sit effusus sanguis, P. Felix Potest. Panormic. in Exam. Ecclesiastico num. 576. & 577. tom. 1. plenius Sayr. de censur. lib. 5. cap. 16. per tot. Nicol. lucubr. Canon. lib. 5. tit. 39. de sentent. excommun. num. 232.

Edicti prohibitionis accessus ad Monasteria Monialium.

FORMULA XV.

SUMMARIUM.

1. *Votum Religionis est Sacrificium Deo gratissimum.*
2. *Officium Episcopi quale sit ostenditur.*
3. *Episcopus concedit licentias ingressus in clausuram monialium quantumvis exemptarum.*
4. *Moniales tempore bacchanalium aut recreationis non utuntur veste virili, neque armis se accingunt.*
5. *Episcopus circa ea, quæ pertinent ad clausuram potest processus construere, & Moniales exemptas examinare inconsultis Superioribus eorundem.*
6. *Moniales exemptæ confiteri non possunt confessario ab Episcopo Diocesano non approbato.*
7. *Superior Regularis Monialium non potest Confessiones earundem audire, nisi præcedat approbatio Episcopi.*
8. *Episcopus in casu negligentia Superiorum Regularium, & ex alia legitima causa, potest deputare confessarium extraordinarium monialibus Regularibus subiectis, &*

nu-

- num. 9. & 10. & afferuntur cause .
- 11 *Moniales non debent alloqui cum exteris ad fenestrellam communionis .*
- 12 *Hebræi non debeat accedere ad collocutoria Monialium .*
- 13 *Hebræi quibus de causis tollerentur ab Ecclesia demonstratur .*
- 14 *Licentia ingressus in clausuram Monialium à nemine dari potest sine approbatione Episcopi, non obstante privilegio, seu consuetudine .*
Ingressus in Monasterii clausuram neque Magistro Cæremoniarum, neque consanguineis Monialium occasione consecrationis ipsarum permittitur . ibi .
- 15 *Licentia egressus à clausura concedi non potest monialibus ab Ordinariis, nisi in casibus in Bulla Pii V. contentis .*
- 16 *Episcopus ad custodiendam clausuram monialium, etiam exemptarum potest uti censuris .*
- 17 *Regulares alloquentes cum sola Abbatissa incurrunt pœnas quibus afficiuntur .*
Subcollectores accedentes ad colloquendum cum monialibus incurrunt eadem pœnas . ibi .
Judex non potest accedere ad Collocutorium monialium ad interponendum Decretum in contractu puella secularis sine licentia .
Clerici frequentantes Collocutoria Monialium sunt suspendendi . ibi .
- 18 *Episcopus potest etiam semper negligentia Superiorum Regularium, visitare clausuram per se ipsum, vel per suum Vicarium Generalem .*

Essendo lo scopo, e il fine dello Stato Religioso, la perfezione della vita Christiana, à cui per giungere si tolgono con esso gli ostacoli, che Pimpediscono, e con i tre tenaci legami d'una perpetua Povertà, Castità, & Ubbidienza, si rinunzia al Secolo, e'l Religioso, e Religiosa si consacra tutta senza riserva alcuna al servizio di Dio, al quale non solamente fa professione d'ubbidire in tutte le cose, mà anche al Superiore che è in suo luogo, giudicando col *Sacrificio gratissimo*, ch'ha fatto à S. D. M. della propria volontaria, che tutto quello, che comanda il Superiore sia giusto, giovevole, e ragionevole, purchè non sia contrario alla Legge di Dio, & alla regola professata. Quindiè, che desiderando, e volendo noi per quanto è dal canto nostro, che le Vergini consegrate à Giesù Christo co' Voti solenni di Religione, non siano distolte, e ritirate da questo fantissimo fine.

- 1 **Comandiamo, e proibiamo a tutte le Monache de i Monasteri di questa Città, e Diocesi, ancorche fossero soggette alla giurisdizione de Superiori Regolari, o in altra maniera esenti, che non possano parlare con secolari dell'uno, e l'altro sesso, nè con Regolari, di qualsivoglia, stato, grado, preminenza, e Religione, senza nostra licenza in scritto, ancorche fosse per breve spazio di tempo, e per motivo di conferire cose spirituali, o discuffarsi: ecettuati il Padre, Madre, Sorelle, e Fratelli carnali secolari, o affini in primo grado; i quali fuori del tempo dell'Avvento, Quaresima, e de giorni ne' quali le Monache haveranno fatta la comunione, potranno parlare senza licenza, quando ciò non venga proibito dalla Regola, o Costituzione dell'Ordine.**
- 2 **Che ottenendo da noi la Licenza, debbano presentarla in mano della Madre Abbadessa, e non vadano alla grata, se prima non habbiano da essa impetrata con la licenza la benedizione, e non vi siano le Ascoltrici: procurando di schivarà discorsuotiosi, & inutili, e di sbrigarfi con brevità dall'affare per cui si sarà ottenuta la licenza.**

3. Che non vadano à parlare alle grate, che corrispondono in Chiesa, e molto meno *al finestrino della Communione*, ma solamente à quelle del publico Parlatorio in hore congrue.
4. Che in occasione di fiere, o mercati, nè in qualunque altro tempo, non ammettano, nel Parlatorio Mercanti, o altri venditori di merci *massime Hebrei*, senza nostra espressa licenza, la quale concederemo secondo, che conosceremo esser conveniente, e ragionevole.
5. Che i Superiori Regolari, o d'altri Monasteri esenti, non ardiscano di dar licenza a nessuna persona, ancorche fosse per cosa necessaria d'entrare nella Clausura, senza la nostra approvazione in scritto *non ostante qualsisia statuto, Privilegio, o consuetudine contraria*, sotto pena delle Censure.
6. Ammoniamo tanto i Regolari, quanto i Secolari, dell'uno, e l'altro sesso laici, & Ecclesiastici ad astenersi dall'accesso de' parlatorj di detti Monasterii e d'altri luoghi della Clausura de' medesimi per parlare con Monache quando non habbiano la nostra licenza: poiche contravenendo alla nostra ammonizione, e proibizione, procederemo contro di loro alle pene dovute, *ed anche delle Censure secondo la minore, o maggior gravezza della transgressione*.
7. Ricordiamo finalmente à tutte le Religiose à considerate l'utile, e l' merito, che proverà loro dall' osservanza del presente nostro Editto: giache per mezzo dell' ubbidienza, tutte le opere divengono migliori, e le azioni, che per se stesse non hanno merito, si fanno meritorie, e grate à Dio, e che all'incontro mostrandosi nell' esecuzione de nostri ordini disubidenti, & inosservanti (non potendo più disporre delle proprie volontà) offenderanno gravemente quel Signore, à cui già l'hanno consagrate, non eseguendoli, e disprezzando i mezzi, che conducono al fine nel principio accennato. Et il presente affisso, che farà &c. vogliamo &c. Dato &c.

N. Vescovo N.

N. Cancelliere.

ADNOTATIONES.

1. COL SAGRIFICIO GRATISSIMO. Votum enim solemne Religionis offert Deo totum, quod habet homo, sic gratissimum ei est holocaustum. Habet homo triplex bonum. Primum bona externa, quæ secum affert Religiosus Deo per votum voluntariæ paupertatis. Secundum, bona proprii corporis, quæ offert per votum continentiæ, quæ abrenunciat delectationi corporis. Tertium bona Animæ, quæ offert Deo totaliter per obedientiam, per quam quis offert Deo propriam voluntatem, quod est maximum Sacrificium, Donat. *prax. rer. regular. tom. 4. tract. 1. de stat. Relig. quæst. 5. num. 9. & seqq.*

Monacelli Form. Pars II.

2. PER QUANTO E' DAL CANTO NOSTRO. Officia Episcopi sunt, impedire malam doctrinam, supplicare Deum, & orare pro Populo, ut ira Dei ab eo avertatur: ordinare Ministros Ecclesiæ cum cautela, præbere bonum exemplum, justitiam distributivam servare: officium prædicandi adimplere, & fructum expectare, patienter sustinendo, ut omnes erudiat, & ad salutem dirigat: sic docuit D. Paulus scribendo ad Timotheum in prima, & secunda Epistola, & ad Titum *cap. 1. & 2.*

3. Item jure novo Ecclesiastico, tenetur invigilare ad Custodiam Clausuræ Sanctimonialium, quarum cura eisdem præcipue commissa est *cap. unico §. fin. de stat. regular. in 6. quod Concil. Trid.*

R

Trid.

vid. innovavit sess. 25. de regul. cap. 5. idedque prohibet accessum, & ingressum in Clausuram absque sua licentia, etiam in Monasteriis exemptis, vigore facultatis tributæ in Decreto generali a Sac. Congregat. Concilii Papa approbante emanato de anno 1610. & iterum renovato anno 1630. in Bellunen. in qua dicitur - *Leto in Sac. Congregat. Decreto circa ingredientes septa monasteriorum, omnes censuerunt illud esse edendum, & est tenoris sequentis* -- Tamen si alias Sac. Congregat. Concilii declaravit licentiam ingrediendi septa Monasteriorum Monialium exemptarum, & Regularibus subjectarum ex vera tamen necessitate, quæ Moniales respiciat conceden., seu acceden. ad loquendum cum Monialibus pertinere ad ipsos tantum Superiores Regulares; Nihilominus sub die 13. Novembr. 1610. quo magis Clausuræ observationi consulere-tur, facultate sibi à SS. D. N. tributa statuit, & decrevit, ut deinceps intra huiusmodi septa ingredi nemini liceat, nisi licentiæ in casibus necessariis conceden. nedum à Superioribus Regularibus ad. Monasteriorum, sed etiam à locorum Ordinariis obtenta fuerint, non obstant. quibuscumque legibus, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus. Postremo autem ad removendam omnem dubietatem, quæ ex huiusmodi Decreto forsari vix potest, negotio iterum in Sac. Congregat. proposito, atque SS. D. N. relato.

Die 21. Martii 1630. Sanctitas sua declaravit huiusmodi à Superioribus Regularibus non esse petendas in illis locis in quibus adest consuetudo, ut istæ ab Episcopo tantum concedantur, hoc en. in casu statuit, & decrevit, talem consuetudinem esse servandam, & ipsorum Episcoporum tantummodo licentias sufficere etiam privativè quo ad ipsos Regulares lib. 4. decr. pag. 30. Et concordant alia Decreta Congregation. Episc. & Regul. quæ retuli tom. 1. annot. ad for. 19. tit. 11. nu. 7.

4. Item in eisdem Monasteriis exemptis non solum potest, imò debet prohibere nè Moniales tempore Bacchanali aut aliis temporibus recreationis, utantur habitu virili neque arma cuiusvis speciei tractent, ut mandavit olim Sac.

Congregat. Episcop. in Ferravin. 27. Aprilis 1604. sic rescribendo -- *Prohibeant Ordinarii nè Moniales Monasteriorum tam cit. quam Superioribus Regularibus subjectarum in Bacchanalibus, vel aliis temporibus recreationis utantur habitu virorum, neque cuiusvis speciei armis se accingant. Est enim hoc odibile Deo, ut habetur in Deuteronomii 22. ibi -- Non induatur Mulier veste virili, nec vir utatur veste feminea, abominabilis enim apud Deum quæ facit hæc.*

5. Et non tantum huiusmodi Edicta proponere, promulgare; sed ad effectum probandi delicta circa clausuram, & circa administrationem eorum honorum, nec non accessum ad Monasteria, & colloquia cum Monialibus, examinare potest etiam ex officio ipsas Moniales, & alias personas intra septa degenas & quomodolibet exemptas, ut declaravit Sac. Congregat. Concilii in Nullus 14. Augusti 1632. lib. 14. Decr. pag. 631. Superioribus Regularibus inconsultis, & irrequisitis, qui si obstare tentaverint, poterit Episcopus illos censuris coercere. Sac. Congregat. in Colimbricen. 26. Martii 1640.

6. **O DI CONFESSARIUM** Moniales Regularibus subjectæ, & confiteri non possunt Confessario ab Episcopo non approbato, non obstante contraria consuetudine ex Constit. Greg. XV. quæ incipit *Inscrutabili*, & respondit à Congregat. Concilii in Carducen. 12. Junii 1658. in qua ad instantiam Monialium S. Clarae propositis dubiis.

- I. *An habere possint Confessarium extraordinarium ab Episcopo Diocesano, non obstante contradictione Superiorum Regularium, quibus eadem Moniales subijciuntur.*
- II. *An confessarius eisdem Monialibus deputatus à suis Superioribus Regularibus debent necessario approbati ab eodem Episcopo Diocesano non obstante consuetudine, ut præteritur immemorabili? Et proliat resolutio.*

Ad 1. habere posse Confessarium Extraordinarium ad Epi-

Episcopo Diocesano in casu negligentiae Superiorum Regularium.

Ad 2. Confessarios; etiam Extraordinarios Monialium, etiam Regularibus subjectarum post Constitutionem Gregor. XV. hac de re editam, nullatenus posse earum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diocesano idonei judicentur, & approbentur, non obstante quacunque contraria consuetudine lib. 19. Decr. pag. 60.

7. Et propositio etiam dubio pro parte Abbatis Generalis Vallumbrosanorum: An ipse possit audire Confessiones Monialium sibi subditarum absque precedenti approbatione Episcopi Diocesani eadem congreg. sub die 13. Novembris 1637. respondit non posse.

8. Et ulterius non solum potest Episcopus deputare Confessarium Extraordinarium Monialibus Regularibus subjectis in casu negligentiae eorum Superiorum, ut censuit Congregatio in resolutione primi dubii in dicta causa Cadurcen. sed etiam ex alia legitima causa, & alterius Ordinis, vel Sacerdotem Saecularem idoneum, ut eadem Sac. Congreg. respondit in Canevad. 20. Decemb. 1631. lib. 14. Decr. pag. 553. super qua tamen causa oneratam voluit conscientiam deputantis.

9. Una autem ex legitimis causis intercederet, sit Superior Regularis petentibus Monialibus bis, vel ter in anno dare recusaret Confessarium Extraordinarium, vel Ordinarium finito triennio nollet remove: Nam nec primum denegare potest, (imò tenetur offerre) nec secundum confirmare, prout declaravit dict. Congregat. Concilii in Salutarium, in qua proponentibus Monialibus.

I. An Archipresbyter Cathedralis, cui imminet cura animarum possit esse Confessarius Ordinarius Monialium?

II. An Episcopus possit denegare Monialibus petentibus Confessarium Extraordinarium bis, vel ter in anno.

III. An confessarii Ordinarii possint ultra triennium durare, & maximè per longum tempus?

IV. An Confessionalia Monialium possint esse in Sacristiis, vel Domibus, quas inhabitant Confessarii?

Sac. Congreg. die 20. Septemb. 1642. respondit.

Ad 1. Non posse, sed posse indulgeri.

Ad 2. Non posse, imò teneri offerri.

Ad 3. Singulis triennis mutari debere.

Ad 4. Non posse, sed extare debere in Ecclesiis Monasteriorum. Salutarium lib. 17. Decr. pag. 103.

10. Item legitima quoque causa talis deputationis adesset, si Superior Regularis Monialis graviter infirmæ Confessarium extraordinarium denegasset: quoniam Monialibus in articulo mortis constitutis, Confessarium extraordinarium petentibus, esse omninò concedendum, etiam si bis, & ter in anno habuissent, declaravit ead. Sac. Congreg. in Nullius 6. Aprilis 1647. lib. 18. Decr. pag. 323.

11. AL FINESTRINO DELLA COMMUNIONE. Nunquam est permittendum, quod loco usui tam Sacro destinato Moniales abutantur ad colloquendum cum exteris; sed strictè prohibendum, prout strictè id prohibet Synod. Fasen. in tit. de Monial. §. 10. Crispin. de visitat. part. 2. §. 42. nu. 61.

12. MASSIME HEBREI. Quia antiqua Judæorum improbitas tanto execrator consistit in filiis, quanto ipsi ad cumulandam Patrum suorum mensuram in Dei filio repudiando gravius deliquerunt (sunt verba prohæmialia Bullæ Gregor. XIII. 70. ad reprimenda illorum flagitia emanatæ,) ideo alias

R 2 Sac.

Sacr. Congreg. Episcoporum vetuit accessum hebræorum ad Monasteria Monialium in *Ravennaten.* 28. *Novembris 1594.* quod decretum referunt etiam Gavant. *Manual. Episcop. vers. Hebræi num. 22.* Nicol. in *Flosc. verb. Judæi num. 10.* licet hodie in multis locis non fervetur, & propterea deberet iterum innovari.

13. Nam quamvis non ignorem, quod Ecclesia justis de causis illos toleret nempe. Primò, quia plures ex illis in diem convertuntur. Secundò propter honorem Patriarcharum, & Prophetarum, ex quibus Populus iste processit. Tertio propter reverentiam Christi, & Apostolorum, qui ex eodem Populo secundum carnem fuerunt geniti. Quarto propter nostræ fidei confirmationem, quia nobis utiles sunt. Habent enim penes se libros veteris testamenti, ex quibus testimonium proferimus de Christo *Isai. 7.* & morte ipsius, *Jerem. 11. Isai. 53.* Quintò ut ipsi sint nobis memoriale Dominicæ passionis, quam causam adducit *Jul. III. in sua Constit. 24. §. 2.* unde dicitur in *Psalm. 58. Ne occidas eos ne quando obliviscantur Populi mei.* Sextò, quia in fine Mundi debent converti, unde dicitur in *Psalm. 58. Convertentur ad vesperam in Jerem. 23. In diebus illis salvabitur Juda.* Nihilominus quia Christi plebi fuerunt, & sunt infensissimi hostes, idè à commercio, & colloquiis Sacrarum Virginum, quantum possibile est arcendi sunt: *Generatio enim perversa est, & infideles filii. Deut. 39.*

14. **NON OSTANTE QUALSISIA STATUTO, PRIVILEGIO, O' CONSUETUDINE.** Clausuræ Monialium custodia principaliter Episcopo commissa reperitur, neque alteri jus competit dare licentias ingressus private, non obstante privilegio, sive consuetudine contraria, prout disponunt *Concil. Trident. & Constit. B. Pii V. Gregor. XV. & aliorum Pontificum,* & nuper declaravit *Sac. Congreg. Concilii in Bononien. 17. Maii 1704.* neque licentias dare pro allucatione absque participatione Episcopi ibidem in responsione ad quartum: quia Decretis Conciliaribus, & Constitutionibus Apostolicis clausuram præcipienti-

bus, contraria Consuetudo non obstat, ut eadem Congregat. declaravit in *Sabinen. 3. Julii 1632.* in qua propositis ad instantiam Cardin. Episcopi sequentibus dubiis nempe.

- I. *An violantes Clausuram Monialium ad malum finem, non tamen pre-textu licentiarum, incidant in Excommunicationem solo Summo Pontifici reservatam?*
 - II. *An admittentes hujusmodi violantes in Clausuram sint excommunicationi obnoxii?*
 - III. *An Decretis Conciliaribus, & Constitutionibus Apostolicis Clausuram præcipientibus obstat contraria Consuetudo, etiam post Concilium introducta?*
 - IV. *An in Consecratione Monialium possint Moniales egredi Clausuram in ipso actu Consecrationis?*
 - V. *An occasione hujusmodi Consecrationis possint Magister Cæremoniarum, & Consanguinei, seu affines ipsarum consecrandarum saltem ex permissione Episcopi Clausuram impunè ingredi?*
- Sac. &c. respondit.
- Ad 1. *Esse reservatam Summo Pontifici?*
- Ad 2. *Superiores admittentes hujusmodi violatores in Clausuram esse excommunicationi obnoxios:*
- Ad 3. *Decretis Conciliaribus, & Constitut. Apostolicis Clausuram præcipientibus nullam Consuetudinem obstat?*
- Ad 4. *In Consecratione Monialium servandum esse Pontificale Romanum.*
- Ad 5. *Ingressum in Monasterium Clausuram, neque Magister Cæremoniarum, neque Consanguineis ipsarum Monialium esse permissum lib. 14. Decret. pag. 637.*

15. Et non tantum ingressum, sed neque egressum valent Ordinarii Monialibus permittre in aliis casibus quantumvis gravibus in Constitutione Pii V. non contentis, idest nisi in casu lepræ, magni incendii, & Epidemiæ, ut præter Fagnan. allegatum tom. 1. titul. 7. annot. ad form. 1. n. 4. declaravit quoque Sac. Congregat. Episc. litteris scriptis Nuncio Hispaniarum 8. Novemb. 1594. in quibus nomine Epidemiæ, quemcumque morbum Populare contagiosum intelligi debere respondit.

16. ED ANCHE ALLE CENSURE. Sac. Congregat. Concilii in Auximana 26. Jan. 1658. declaravit Episcopum ad Claufuram Monialium custodiendam, etiam in Monasteriis subjectis Regularibus, uti posse censuris, easque ligare, ne dum Regulares accedentes, sed etiam Moniales facta de illis mentione, & Regulares non posse absolvere incurfos. Et Sac. Congreg. Episc. in Anconitana 8. Novembr. 1585. quod posset accessum prohibere etiam sub pœna corporis afflictiva.

17. Censuris autem affici possunt Regulares non solum si alloquantur cum Monialibus, sed etiam cum Abbatisa, juxta declarationem Sac. Congr. Concilii datam dubio proposito per Commissarium Generalem Ord. Min. S. Francisci de anno 1654. Quærenti enim illi - An Regulares ad dicta Monasteria accedentes, & cum Abbatisa alloquentes, incurrerent pœnas in eisdem Decretis inflictas, quas incurrunt Regulares, qui accedunt, & loquuntur cum aliis Monialibus? Congregat. respondit - Regulares alloquentes cum Abbatisa incurrere easdem pœnas lib. 19. Decr. pag. 425. Item Subcollectores, qui accedunt ad collocutoria sine licentia Sac. Congreg. Concil. in Taurinen. 13. Maii 1628. Judices verò laici, qui accederent sine Episcopi venia pro interponendo Decreto in Contractu Virginis Sæcularis existentis in Monasterio, pœna pecuniaria mulctandi essent: quibus tamen per Episcopum, nisi ex legitima causa renuat, deneganda non erit Sac. Cong. Concil. in Anconitana 18. Novembr. 1645. l. 17. Dec. pag. 525. Clerici autem, Monacelli Form. Pars II.

qui Collocutoria frequentant, sunt suspendendi cap. Monasteria de vit. & honest. cleric.

18. Ut igitur Claufura Monialium ubique tuta reddatur, potest Episcopus illam visitare, etiam semota quacumque Superiorum Regularium negligentia, aut suspitione violationis, illisque irrequisitis, & inconsultis, non solum per se ipsum, sed etiam per suum Vicarium Generalem ad hoc speciale mandatum habentem, & in casu resistentiæ, poterit contra renuentes, & contradictores, ad pœnas etiam censurarum procedere, prout declaravit Congreg. Concilii in Limana 12. Augusti 1628. lib. 13. Dec. pag. 512. & in Augustana 12. Januarii 1630. lib. 14. Dec. pag. 171. & in Rhegien. 9. Novembr. 1630. dict. lib. 14. pag. 340. & in Colimbricen. 26. Maii 1640. & in Neapolitana 14. Novembr. 1648. lib. 18. Dec. pag. 529.

Cætera, quæ ad hanc rem pertinent, vide tom. 1. tit. 11. per tot. & in Appendice ad Decr. Urban. VIII. super access. Reg. ad Monast. Monial. pag. 309. & seqq.

Decreti publicationis Testamenti Parochi.

FORMULA VI.

SUMMARIUM.

- 1 Testamenta Parochorum manu conscripta debent publicari, ne voluntates Testatorum pereant.
 - 2 Testamenti Parochi manu conscripti publicatio fieri potest coram quocumque Judice Ordinario, & nu. 3.
 - 4 Testes examinati ad perpetuam, non probant, nisi fuerint examinati coram Judice.
- Testes examinati coram Judice incompetente, nihil probant, imò nec indicium faciunt, ibi.
- Testes nulliter examinati coram Judice competente faciunt indicium, & admuniculum. ibi.
- Testes examinati ad perpetuam si repeti non possunt, quia mortui, vel absentes sunt, probant. ibi.
- Testes examinati à Notario sine expressa